

Jak se měří kulturnost ...

Jana Albrechtová

Motto: "Nahé jsou všechny národy bez knih..."

Proglas, Konstantin

Kultura národa se dá poznat všelijak. V období letního cestování třeba podle čistoty čekáren na nádražích a veřejných záchodcích. Nebo podle čistoty ulic, parků i příkopů kolem cest. Nebo podle fasád, plotů, trávníků i květů a všeobecného souladu té úpravnosti, která nerozlišuje: "Odtud je to mé, a odtud to je obce." Nebo se dá testovat vlídnost zacházení i množství zdvořilých úsměvů v obchodech, ve službách či na úřadech. Taky se kulturnost měřívá podle hustoty hradů a zámků, škol, divadel, kin i kostelů a historických památek, jakož i jejich údržby. V neposlední řadě třeba i podle počtu veřejných knihoven.

Knihovnictví, jinak též péče o shromážděné knihy i časopisy a jejich téměř bezplatné půjčování, má v naší zemi silné kořeny. Každého napadne proslulý expeditor a nakladatel Kramerius a s ním spojený náš krajan Hek alias Věk z Dobrušky a jeho družina, jejichž prostřednictvím se dostávaly tištěné poklady i do těch nejzapadlejších vísek. Veřejné knihovny a půjčovny se staly už za 1. republiky institucemi váženými a dávno předtím byly zřizovány při osvětových i jiných "besedách". Ostatně zrovna tahle pasáž je vožením sov do Athén, dovolte tady rovnou představit jednu takovou, která příští rok završí devátou dekádu své existence. Spravuje ji městyš Častolovice, v inventáři má na 2 880 svazků, v regálech lze najít 16 titulů časopisů, má 3 počítače s připojením na internet a od 1. dubna 2007 i novou v pořadí několikátou paní knihovnici Věru Zaňkovou.

Málo platné, jaký pán, takový krám neboli... však víte. Naše paní knihovnice, to je především obětavá, nápaditá, energická, stále usměvavá a přeskromná drobná žena, od jejíhož nástupu se v knihovně začaly dít věci. Jen co se trochu porozhlédla, už byly na světě:

Besedy o zdraví

Besedy o cestách

Prodejní výstavy vánoční / byly dvě /

Velikonoční tvořeníčko

Výstava amatérského malíře pana Jiřího Pelce

Tři večery s bratry Čapky a jejich žijící pamětníci / byť jen na záznamu z října 2008 / paní Matasovou z Rychnova nad Kněžnou.

1. ročník Pasování prvňáčků na budoucí čtenáře

Noc s Andersenem / 2x

Každý týden na pohádku / 4 pořady 3. ročníku

Besedy s autory knih pro děti / Josef Lukášek a Iva Vávrová

Beseda s ilustrátorkou a loutkařkou paní Jarmilou Haldovou

Cvičení jógy 2x v týdnu od října do června

Účinkování v dramatinaci pohádky O kuřátku Pípátku

Zastavme se u pohádek pro děti. Cyklus nazvaný Každý týden na pohádku zahájili pod patronací kulturní komise manželé Albrechtovi na konci ledna 2007. Po osm týdnů vždy ve středu v podvečer přicházeli malí i velcí, aby nejprve vyslechli čtení vybrané pohádky a poté se ji odvážní dětští posluchači pokusili převyprávět formou dramatinace. Vždycky se zpívalo i tančilo, zahajovalo znělkou a zvonečkem a končilo zpěvnou halekačkou "Na shledanou, na shledanou, na shledanou zase za týden!" Závěrečný osmý večer patřil vystoupením diváků a z peněz vybraných jako dobrovolné vstupné byly zakoupeny barvy, s nimiž pohádkové děti pod vedením zdejší paní učitelky Příbylové /výtvarná výchova/ skvěle vymalovaly zdejší železniční zastávku.

Druhý ročník byl o tři večery kratší, ale zato byl korunován závěrečnou dramaturgií Císařových nových šatů v podání dětí ze 6. třídy, které si loni pod vedením zmíněné paní učitelky už vystupování na veřejnosti zkusily. Příhodný titul se velmi hodil k zahájení historicky První noci s Andersenem, kterou už ve své režii měla plně paní knihovnice. Toť se ví, že před půlnocí se zjevil i duch Hanse Christiana. Od toho okamžiku bylo jasné, že další ročník pohádek se přestěhuje přímo pod křídla paní knihovnice.

Třetí ročník se opět uskutečnil ve stejné délce jako předchozí a dramaturgie si vytkla za úkol zároveň s tím propagovat práci knihovny tak, aby se do ní děti rády chodily radit. Stejně, jako to udělalo zatoulané kuřátko, o kterém zahráli malí čtenáři z 1. až 5. třídy pohádku. Na motivy Borise Zachodera ji nově přeinscenovala Jana Albrechtová a knihovnice Věra se objevila na scéně také jako herečka. Pro velký úspěch zavítal čtenářský soubor malých herců i na Velkou Ledskou a do Hřibin.

Další, v pořadí již čtvrtý ročník se chystá. Začíná se v únoru. Devadesátka knihovny, to je přece důvod k veselí.

Prázdninové kreslení v častolovické knihovně

Čtvrteční horké odpoledne, kdy se rtuť teploměru vyšplhala přes třicítku, přímo vybízelo k vodním sportům. Koupaliště, rybníky i bazény byly jistě plně obsazeny mnohými plavci i neplavci. I přes toto úporné vedro se sešlo několik nadšenců výtvarného umění, aby si udělali čas a zavítali do častolovické knihovny, kde právě probíhala akce v dětském oddělení - změna výzdoby bílých stěn.

Podle náčrtků Nikoly Smrčkové, žákyně zdejší ZŠ, a Veroniky Dočkalové, knihovnice z Čestic, se stěny během několika hodin proměnily v dokonalé umělecké dílo. Všechny přítomné dětičky s obrovským nasazením a energií pracovaly až do úplného konce, kdy byla malba dokončena. Svítící sluníčko, obrovská duha v obláčkách teď dokonale rozjasnila již okoukané stěny v dětském oddělení. Protější zed' s krtečkem bude jistě příjemným prostředím pro hravá dítká.

Chtěla bych tímto poděkovat všem zúčastněným výtvarníkům i jejich rodičům za to, že je na chvíli pustili z dohledu a přispěli tak k dobré věci. Další dík patří manželům Albrechtovým za sponzorský dar, který při jejich únorových pohádkách byl vybrán na dobrovolném vstupném a darován knihovně a z něhož se nyní pořídily barvy a občerstvení pro děti.

Pojedete-li někdy kolem, zastavte se. Sídlíme v hasičské zbrojnici, jste srdečně zváni.

Věra Zaňková